

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

КОРПОРАТИВНІ НОВИНИ

WEIDMANN — ЄДИНИЙ!

WEIDMANN розширює номенклатуру виробів, виходить на ринок кінцевого споживача, підсилює позиції на ринку розподільчих трансформаторів, надає передові інтегровані технічні послуги, — і все це під гаслом «WEIDMANN — єдиний!».

Також було запущено ребрендингову кампанію та розпочато низку маркетингових кроків, які допоможуть уніфікувати промоційні та рекламні повідомлення, адресовані нашим споживачам у всьому світі, і підвищать цінність і впізнаваність бренду WEIDMANN.

Новий фінансовий директор WICOR Group

З 1 квітня 2014 року фінансовим директором групи WICOR буде призначено Максиміліана Файта, котрий замінить на цьому посту Олівера Коппа. Максиміліан Файт закінчив Штутгартський університет, який співпрацює з Siemens AG, та отримав ступінь магістра бізнес-інформатики.

З 2012 року пан Файт обіймає посаду фінансового директора Netstal Maschinen AG в Нефелсі (Швейцарія) та віце-президента з фінансових питань світового бізнес-сегменту інжекторно-ливарних автоматів у Kraus-Maffei Group.

Підтримали збройні сили України

Працівники товариства долучилися до підтримки українських військових — всі, хто хотів, могли написати відповідні заяви щодо перерахування тієї чи іншої суми грошей зі своєї заробітної плати на розрахунковий рахунок Міністерства оборони задля покращення матеріально-технічного забезпечення української армії. Спільними зусиллями паперовики зібрали понад 50 тисяч гривень. Слава Україні!

Тривають навчання з охорони праці

Подробиці — на с. 2.

Забезпечили функціонування ІСМ

Офіційне підтвердження того, що в товаристві діє Інтегрована система менеджменту, відбулося наприкінці минулого року — коли, спираючись на результати аудиту, проведеного на підприємстві, Bureau Veritas Certification Ukraine підкріпило цей факт сертифікатами відповідності.

На минулому засіданні Правління був здійснений аналіз функціонування ІСМ за 2013 рік та визначено кращими у виконанні поставлених цілей:

- цех 3 (начальник цеху Гомулко Я.М.);
- цех 5 (начальник цеху Козлов О.Ю.);
- цех 6 (начальник цеху Головатчик С.С.);
- ВГМ (головний механік Карпик І.В.);
- ВГЕ (головний енергетик Лук'яненко С.Т.);
- відділ охорони праці (начальник відділу Фальківська Г.М.);
- відділ стандартизації та якості (інженер з питань якості Ткачук І.П.).

За рішенням Правління, керівники та колективи зазначених підрозділів були премійовані.

Галузевий ринок мовою цифр

Вітчизняний ринок целюлозно-паперової промисловості сьогодні оцінюється на рівні 1,5 мільйонів тонн споживання різних видів картону, паперу та виробів з них, повідомляє Асоціація українських підприємств целюлозно-паперової галузі «УкрПапір».

Українські підприємства забезпечують третину від потреб внутрішнього ринку — виготовляють для нього близько 0,5 млн тонн продукції, решта паперу і картону — 1,0 млн тонн на рік загальною вартістю біля 1,7 млрд доларів США — іноземного походження.

В той же час підприємства галузі щорічно експортують майже 50% виробленої продукції на суму 1,0 млрд доларів США. При цьому сплачують до держбюджету близько 500 млн грн у вигляді податків та обов'язкових платежів і забезпечують роботою понад 25 тис. фахівців.

Семінар від Освітнього центру ЄБА

Днями двоє працівників товариства — менеджер із зв'язків з громадськістю та пресою Лариса Волинець і начальник цеху КВПіА Руслан Білоцький — побували на презентації-тренінгу з task- і тайм-менеджменту, що відбувся у столиці за сприяння Освітнього центру Європейської Бізнес Асоціації. Теоретична частина заходу спиралася на розробки Девіда Аллана — зокрема, на його книгу «Getting Things Down», яка, за версією журналу «ТІМЕ», стала кращим бізнес-виданням десятиліття.

В ході практичних кейсів учасники тренінгу вчилися сортувати завдання залежно від їхньої важливості та термінів виконання, а також визначали кроки, необхідні для втілення цих завдань у життя. Крім того, тренери розказали їм про найпідступніші офісні пастки (телефон, миттєві відповіді і відтермінування роботи на невизначений час) та порадили не тримати купу справ у голові, а «складати» їх в корзину — «In-basket» (нею може бути перелік завдань, записаний на папері або електронному носії).

Канікули — з користю

Під час весняних канікул шестикласники ЗОШ №6 разом зі своїми наставниками побували на екскурсії у ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ».

Від менеджера із зв'язків з громадськістю та пресою Лариси Волинець, яка супроводжувала їх того дня, школярі дізналися про сьогодення та історію підприємства, а в цеху №5, де побували згодом, завдяки інженеру-технологу Віктору Мостовичу побачили усі стадії виготовлення паперу і почули багато пізнавальної інформації.

Наступного разу, поділилися планами гості, вони хотіли б відвідати картоноробний цех і подивитися, як виготовляють картон, а поки що ділитимуться враженнями із рідними і друзями, зокрема — і через шкільну газету.

Тривають навчання з охорони праці

Статтею 18-ю Закону України «Про охорону праці» передбачено, що «посадові особи, діяльність яких пов'язана з організацією безпечною ведення робіт, під час прийняття на роботу і періодично, один раз на три роки, проходять навчання, а також перевірку знань з питань охорони праці за участю профспілок». Цієї весни якраз минає три роки від часу останніх таких навчань, тож минулого місяця голова правління видав відповідний наказ, і на початку березня вісімнадцятеро працівників, зазначених у цьому документі, знову сіли за парти. До них приєдналося ще 11 колег із ДП «ВМІК».

За словами начальника відділу охорони праці Галини Фальківської, цьогоріч навчання та перевірку знань проводило ТОВ «Учебний центр «Ксима», котре виграло тендер. Всі слухачі поновлювали свої знання загальних нормативних актів та, залежно від напрямку роботи, відвідували заняття, присвячені вузькоспеціалізованим правилам охорони праці, наприклад, під час виконання робіт на висоті, правилам будови і безпечної експлуатації систем газопостачання, парових котлів, посудин, що працюють під тиском тощо. Було проведено тестування і комп'ютерну перевірку знань, після успішного

завершення якої всі працівники одержать оновлені посвідчення і тепер увійдуть до постійно діючих екзаменаційних комісій, котрі перевірятимуть, наскільки добре знаються на охороні праці всі інші керівники, професіонали, фахівці і технічні службовці товариства.

Крім того, нині понад 70 працівників електроцеху, цеху КВПіА, відділу технічного контролю і відділу головного енергетика студіюють правила технічної експлуатації електроустановок споживачів. На них також чекають іспити.

Паралельно стартувало щорічне, теж передбачене законодавством, навчання з охорони праці для ширшої когорти працівників, які керують роботами підвищеної небезпеки. З ними проводять заняття спеціалісти відділу охорони праці, здоров'я, керівники підрозділів та ін. Окрім традиційних тем, у програмі з'явилися нові — «Вимоги міжнародного стандарту OHSAS 18001», «Процедури ІСМ у сфері гігієни та безпеки праці», «Порядок оповіщення про надзвичайні ситуації. Дії працівників у НС», «Евакуація. Порядок проведення евакуації», «Засоби колективного захисту» та ін. Логічним завершенням навчальної програми стане перевірка знань, яку здійснюватимуть постійно діючі екзаменаційні комісії. До початку травня цей процес буде завершено.

— Ми очікуємо, що працівники товариства розуміють, наскільки важливо мати ґрунтовні знання з охорони праці, оскільки це напряму пов'язано з безпечною роботою. Якщо людина має достатньо високий рівень знань, вона безпечніше працює, тобто береже своє здоров'я, виробниче обладнання, що, врешті-решт, сприяє підвищенню продуктивності праці. Торік ми не мали травм, пов'язаних з виробництвом, хотілося б тримати таку високу марку і надалі, — сказала Галина Мар'янівна.

По життю із музикою

Днями трудове 30-ліття відзначив електромонтер з ремонту обладнання Анатолій Гольдман. Одні колеги відгукуються про нього як про хорошого спеціаліста-електрика, інші — як про талановитого музиканта, та всі вони вважають Анатолія Станіславовича щирою і доброзичливою людиною, хорошим чоловіком і батьком, вірним другом і надійним товаришем. «Паперовик» пропонує й ширшому загалові ближче познайомитися з найсоліднішим ювіляром першого кварталу 2014 року.

Дитинство Анатолія Гольдмана пройшло у селі Скурати, там він закінчив школу і завдяки батькові навчився грати на трубі, а також самотужки опановував музикування на ще одному музінструменті — гітарі. Ці вміння невдовзі стали юнакові у нагоді, коли після закінчення радіотехнічного училища (де він здобув спеціальність монтажника радіоапаратури і приладів) став солдатом строкової служби.

— Ще до прийняття присяги, у т. зв. карантині, військові функціонери дізнавалися, хто і що із призовників вміє робити: хто кухар, хто фотограф, хто музикант і т. ін. Я назвався музикантом, зіграв — і завдяки тому потрапив до Закарпатського військового округу, а саме — до військового оркестру у м. Тбілісі. Там одразу попередили — хочеш у нас служити, мусиш багато працювати. Так військова служба перетворилася на щоденні 8-годинні репетиції та виступи. Армія стала консерваторією, — говорить

чоловік. — Зброю ж у руках за два роки тримав усього двічі. Хотілося б, щоб і сьогоднішнім нашим солдатам вона не знадобилася...

Відслуживши, у 1984 році Анатолій Станіславович повернувся у рідні краї і невдовзі влаштувався електромонтером на паперову фабрику, чимало років був черговим спеціалістом у цеху ВОС, торік став електромонтером з ремонту електрообладнання у бригаді з ремонту, монтажу та обслуговування електрообладнання.

Та робота на фабриці не стала на заваді становленню Анатолія Станіславовича як музиканта, навпаки — сприяла цьому. Адже в час, коли він працював на підприємстві, тут існували власні музичні колективи.

Скажімо, у 1984-1989 роках чоловік був гітаристом у фабричному ВІА «Діамант», згодом — баритоністом у духовому оркестрі, який діяв на нашому підприємстві під керівництвом Миколи Іванчика. З 90-х до 2000-х виступав у складі малинського ансамблю «Екіпаж», в якому тоді перебували Сергій Гуренко, Григорій Мілієнко, Юрій Максимчук, Олександр Возний та ін. Донедавна грав ще й у районному духовому оркестрі «Малин». Близько двадцяти років виступав на весіллях, зараз, разом із це

одним малинським музикою Олександром Троянівським, записують та аранжують фонограми на замовлення інших музикантів.

Є у ювіляра ще одне захоплення — радіоелектроніка. Любить щось ремонтувати, паяти, лагодити, даруючи приладам друге життя. Ось, приміром, завдяки вмінням, набутим під час професійної діяльності та навчання, Анатолій Гольдман вдосконалив свою й без того неординарну електрогітару — зробив приставки, які поліпшили її звукові характеристики. Інструмент вірою і правдою служить чоловікові з 1984 року. Цікаво, що тоді, 30 років тому, він коштував 4 тис. радянських карбованців — стільки, скільки ж і омріяні багатьма «Жигулі».

Це значне капіталовкладення Анатолія Гольдмана зробив ще до одруження, тож у відповідь на дещо провокативне запитання — як до того поставилася друга половинка? — лиш знизав плечима, адже він обзавівся сім'єю 1986 року. Разом з дружиною Оксаною Георгіївною живуть душа в душу вже багато років, виховали і виростили красуню-доньку Ніну.

Вітаємо Анатолія Станіславовича й інших ювілярів кварталу із трудовими пам'ятними датами і бажаємо, аби в них було вдосталь часу, сил, бажання і натхнення для занять улюбленою справою.

На фото внизу: фабричний оркестр у 80-х роках минулого століття, Анатолій Гольдман — третій справа у другому ряду.

Найсильніші тенісисти — в РМЦ

Нещодавно відбулася першість товариства з настільного тенісу, яку організував профспілковий комітет. Захід проходив під гаслом «Ми за мир, ми за спорт, ми проти війни!» — у такий спосіб організатори прагнули привернути увагу його учасників та ширших громадських кіл до подій, які відбуваються в нашій країні, і спонукати їх не бути байдужими.

— Традиційно найбільшу кількість учасників делегував ремонтно-механічний цех. Та цьому є просте пояснення: керівництво підрозділу — начальник РМЦ Павло Копило та майстер з ремонту Юрій Кондратенко — сприяють створенню необхідних передумов для тренувань своїх спортсменів у позаробочий час. Мають ремонтники власні тенісні столи та інший необхідний спортінвентар, тож можуть постійно відточувати свою майстерність. У цеху та конструкторському бюро є любителі різних видів спорту — близько 15 чоловік, які займаються ще й волейболом, шахами, шашками. Всіх їх згуртує і надихає особистим прикладом Анатолій Шапаренко — голова цехового комітету і член профкому, який входить до комісії, що опікується спортивно-масовою роботою, — розповіла голова профкому Лариса Примаченко.

Свої уміння учасники першості продемонстрували сповна — і ще до завершення фінального туру змагань вималювалася трійка лідерів. Третє місце посів Юрій Крушевський, друге — Анатолій Бернацький, а перше виборов Тарас Сотник.

На знімку: призери, учасники та організатори першості товариства з пінг-понгу.

П'ятдесят років тому управління капітального будівництва Малинської паперової фабрики закінчило зведення будівель дитячого садка (на 100 місць) — частини нинішнього ДНЗ №8, що по вул. Гагаріна.

До того дітлахи мікрорайону відвідували дитсадок-ясла, який був заснований 1926 року і розташований на тому ж місці. Цікаво, що приймали туди навіть малят, які ще й стояти не вміли. Також, згадують старші люди, при тодішньому садку була можливість цілодобового перебування дітей. Для батьків, що працювали позмінно, це було досить зручно.

Та невдовзі заклад став затісним для всіх охочих, тож 1961 року розпочалося будівництво нової споруди дитсадка, допоміжних господарсько-побутових приміщень, котельні та каналізаційних мереж закладу.

Цікаво, що розпочиналося будівництво на вул. Радомишльській, а закінчи-

лося на вул. Гагаріна: 1962 року ця транспортна артерія змінила назву — на честь першого космонавта, який роком раніше здійснив політ у відкритий космос.

Серед комуністичних зобов'язань колективу Малинської паперової фабрики на 1962 рік, опублікованих у газеті «Паперовик» за 1 січня 1962 року, було також закінчення будівництва дитячого садка і здача його в експлуатацію в IV кварталі 1962 року.

Проте того року, як і наступного, здійснити задумане не вдалося. Станом на 1 січня 1964 року серед об'єктів незакінченого будівництва, по статті непланових капіталовкладень, з-поміж іншого проходив і дитсадок на сто місць. Повна кошторисна вартість об'єкта відповідно до затвердженого кошторису становила 108, 02 тис. рублів. У 1963 році, свідчить архівний до-

кумент, не вистачило 26,02 тис. рублів для завершення будівництва.

Тож у зобов'язаннях колективу паперової фабрики на 1964-1965 роки знову з'явився пункт про здачу в експлуатацію дитсадка на сто місць, що і було зроблено у 1964 році. А в 70-х — здійснено ще одну добудову.

Сорок років тому, у 1974-му, фабрика побудувала чотириповерхове приміщення для четвертої школи — до речі, на той час найкраще в районі. А 1989 року завдяки нашим будівельникам неподалік загальноосвітнього навчального закладу виріс ще один дитячий садок.

1994 року, відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України, обидва дитсадки паперової фабрики, розташовані на вул. Гагаріна, 25 і вул. Войкова, 38-б, перейшли до комунальної власності.

Сторінками історії

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.

Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.

Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. Е-mail: info.wmpm@wicor.com

Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні «Віол-друк», м. Київ, пр. Перемоги, 21, оф. 163.

Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.

Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».